

Hanzade
Servi

BABAMLA
ARAMDAKİ
6 Kişi

tudem

**BABAMLA
ARAMDAKi
6KiŞi**

Hanzade Servi

BABAMLA ARAMDAKİ 6 KİŞİ

© 2024, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Hanzade Servi
EDİTÖR: Burhan Düzçay
SON OKUMA: Barış İnce
KAPAK RESMİ: Zeynep Özatalay
GRAFİK UYGULAMA: Sezer Gök

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malhköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 640 16 23

Birinci Baskı: Eylül 2024 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-957-5

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

BABAMLA ARAMDAKi 6 Kişi

Hanzade Servi

Hanzade Servi

1978'de doğdu. Anadolu Üniversitesi, İletişim Bilimleri Fakültesi, Basın ve Yayın Bölümünü bitirdi. Çeşitli gazete ve dergilerde çalıştı; televizyon ve reklam projelerinde senaristlik ve metin yazarlığı yaptı. 2008 Tudem Edebiyat Ödülleri Gülmece Öykü Yarışması'nda *Ortanca Balık* adlı dosyasıyla Yayınevi Özel Ödülü'nü aldı. 2014 yılında *Karakura'nın Düşleri* isimli kitabıyla korku öyküleri yarışmasında birinci olan Hanzade Servi'nin *Kora ile Kelebek* kitabı da, Gülten Dayıoğlu Çocuk ve Gençlik Edebiyatı Vakfı İlkgençlik Roman Ödülü'nü kazandı.

Hanzade Servi, kitaplarını yediden yüz yetmiş yediye, ayırım yapmaksızın her yaştan ruhlar için yazıyor.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Sen de Oku: Çok İlginç Bir Haberim Var

Sen de Oku Klasikler: Peter Pan • Bir Noel Şarkısı

Öykü: Ortanca Balık • Karakura'nın Düşleri

Roman: Su Günlükleri-1 Biz Arkadaş mıyız? • Su Günlükleri-2 Ben Kıskaç mıyım? Su Günlükleri-3 Ben Yeteneksiz miyim? • Umacı • Kalamar Pansiyon • Havuç Ağacı Kumdan Salıncak • Hayalet Tozu • Hortlaklar Geçidi • Kumsal'ın Çizgili Dünyası Kora ile Kelebek • Yo-Yo-1 • Yo-Yo-2 Hebele Hübele Mühendisi Sevgili Hiç Tanımadığım Çocuk-1 • Sevgili Hiç Tanımadığım Çocuk-2 Mektup Ağacı Bir Sır Kaç Kilometre? • Tahtakurusu Motel'de 7 Gece • Babamla Aramdaki 6 Kişi

Başvuru: Karamel Kokulu Öykü Okulu

BÖLÜMLER

Ayrımın Altı Derecesi	7
Çok İlginç Arkadaşlar	8
Arel'in İçindekiler	25
Sufi'nin Mutsuzluk Hakkı	32
Çakıl'ın Duyguları	44
Övünç'ün Kurtarıcısı	49
Rüzgâr Nefes'in Dünyası	57
Arel'in İkiziyle Sınavı	64
Çakıl'ın Planı	72
Fercan Meriçsu'nun Kitabı	76
Çokilar'ın Sohbeti	81
Midye Sanat Evi'nin Ziyaretçileri	87
Övünç'ün Uykusuz Gecesi	93
Gökçe Irmak'ın Korkusu	98
Çokilar'ın, Rüzgâr Nefes'le Buluşması	104
Esen Perkin'in Uyanışı	111
Fercan Meriçsu'nun Hikâyesi	117

Çilhanım ve Toros'un Aydınlanması	130
Fırtınanın Are'le Getirdikleri	143
Haktan Yedigâr'ın Sözü	153
Sufi'nin Çantası	160
Toros Ailesinin Muha'sı	165
İkizlerin Mutluluğu	169
Çakıl'ın Yeşeren Umudu	172
İkizlerin Dileği	178
Övünç'ün Teşekkürü	182
Rüzgâr Nefes'in Kararı	185
Barlas Irmak'ın Son Günü	191
Günün Sürprizi	201
Barlas Irmak'ın Yaşadıkları	215
Irmak Ailesinin İkinci Şansı	224
Çokılar'ın Büyük Görevi	227
Peri'nin Mucizesi	232

Giriş

AYRIMIN ALTI DERECEŚİ

“Dünyadaki herkesle aramızda sadece altı kişi varmış,” dedi Çakıl.

“Biiir, iki,” diye sırtıttı Övünç, elini Alin ve Sufi’nin kafalarına koyarak. “Bizim aramızda sadece iki kişi var.”

“Onu kastetmiyorum! Mesela ben seni tanıyorum. Anneni de tanıyorum. Diyelim ki Esen teyzenin iş arkadaşlarından birinin dayısının kuzeni Amerika’da yaşıyor. Ve onun komşusu, Taylor Swift’i tanıyor. Sen, annen, annenin iş arkadaşı, onun dayısı, dayısının kuzeni ve kuzenin komşusu. Yani Taylor Swift’le aramda sadece altı kişi var.”

“Yani?” dedi Alin. “Bu ne anlama geliyor şimdi?”

“İstedüğimiz herkese en fazla altı adımda ulaşabiliriz! Buna ‘*six degrees of separation*’ diyorlar. *Ayrımın altı derecesi*. Kitaplara, filmlere bile konu olmuş.”

“Hâlâ bunu niye konuştuğumuzu anlamadım. Taylor Swift’e selam falan mı yollayacağız?”

“Elbette hayır,” dedi Çakıl. “Bu gerçekse, babamla aramda da altı kişi var demektir. Onu bulabilirim.”

1. Bölüm

ÇOK İLGİNÇ ARKADAŞLAR

Matematik öğretmenleri Ongun Güçlü, onlara ‘çok ilginç arkadaşlar’ diyordu: *Çokilar*. Kısaltmayı da ruhundaki çocuğu kaybetmediğini kanıtlamak için uydurmuştu. İzlediği bir filmdeki öğretmen sürekli böyle kısaltmalar buluyordu ve öğrencileri ona bayılıyordu. Ama kendi meslek hayatında, sanki pek işe yaramamıştı.

Ongun Güçlü, adını da *10gun G3lü* diye yazıyordu. Bunun, ‘*Çokilar*’ ile kıyaslandığında kulağa -pardon göze- daha eğlenceli geldiği kesindi.

10gun Öğretmen’in Alin, Övünç, Sufi ve Çakıl’ın arkadaşlığını özel bir kısaltmayla taçlandırarak kadar ilginç bulmasının sebebi, çocukların -daha çok da ailelerinin- birbirine hiç benze-memesiydi. Bir araya geldiklerinde, bir komedi filmine dönüşüyorlardı. Ama 10gun G3lü bundan daha çok, Alin ve tek yumurta ikizi Arel’e şaşıırıyordu. İkizler, DNA dizilimleri aynı olan iki insan birbirinden ne kadar farklı olabilirse, o kadar farklıydı.

Alin ve Arel, hiçbir şeyi kafalarına takmayan bir ebeveynin kızlarıydı. Anne Ayşe Mutlu mimar, baba Alphan Mutlu inşaat

mühendisiydi. Hayatlarına yararlı, zararlı, organik, katkı maddeli gibi kelimeleri sokmamayı seçmişlerdi. Hayat felsefeleri şöyle özetlenebilirdi: *‘Her şeye çok dikkat ederek yaşayanlar da ölür, hiçbir şeye dikkat etmeden, gönüllerince yaşayanlar da...’*

Alin ile Arel istediği zaman hamburger, cips yiyebilir, kulaklarından fişkırana kadar asitli içecek içebilir, glikoz ve fruktoz şurubuyla dolu bir havuza şnorkelsiz atlayabilirlerdi. Mutlu ailesi, bu serbestlikle ‘dünyanın en kötü anne babası ödülü’nü kimseye kaptırmayacaklarını düşünmüyordu. Onlara göre sağlıklı yaşam takıntısının stresi, bünyeye daha zararlıydı. Her sabah avokadolu, yulafli kâseler hazırlayıp gün içinde atıştırmak için çantaya ceviz ve yaban mersini koymak, insanın var oluşuna aykırıydı. Evden alelacele çıkıp fırından sıcak poğaça almanın verdiği zevki inkâr etmenin kimseye faydası yoktu. Neyse ki Alin’le Arel, sağlığa zararlı yiyecek ve içecekler konusunda anne babalarından daha bilinçliydi.

Ailenin bu serbestliğinin altında, belki de kızların hiçbir zaman hiçbir konuda aynı fikirde olmamasının getirdiği yılgınlık vardı. Ayşe Mutlu’yu sık sık, “Tamam, nasıl isterseniz öyle yapın,” derken duyabilirdiniz. Bu cümleyi, kızlardan biri kar yağarken şort giymek, öbürü tek başına yurt dışına tatile gitmek istediğinde de kurabilecek potansiyelde olması, elbette ki annelik iplerini elinden kaçırdığı anlamına gelmiyordu. Gereken yerde hayır demeyi de, öflemeleri duymamak için kulaklıkla doksanlar popu dinlemeyi de biliyordu.

Ailece bir şey yapacakları zaman ikizlerin farklı isteklerde diretme katsayıları, sabır taşı çatlatır cinstendi. Öyle zamanlarda anne ve baba Mutlu, çareyi ikisinin istediğini de yapmamakta

buluyordu. Elbette ki bu da çözümden çok, daha fazla öfleme getiriyordu.

İkizler kumral, ela gözlü, dalgalı saçlıydı. Alin'in saçları neredeyse beline inerken, Arel'inkiler kısacaktı. Alin elbiselere, eteklere, makyaj malzemelerine, parfümlere, ojelere merakıyla tam bir prenses; Arel ise spor sevdalısıydı.

Arel'in en sevdiği giysiler bol, uzun şortlar, eşofmanlar ve kendisine birkaç beden büyük gelen tişörtlerdi. Yüzünü sadece sabunla yıkamasından, makyaj malzemesi satan mağazaları sıkıcı bulmasına kadar, Alin'in tam tersiydi.

Alin, onun ünlü Youtuber'ları tanımamasını, soğuk kahve içmemesini ve manga okumamasını aşırı garip buluyordu. Arel ise, kardeşinin bunları gerçekten sevdiğine bile inanmıyordu. Ona göre, Alin sadece modadan geri kalmamaya çalışıyordu.

İkizler çoğunlukla birbirini görmezden geliyor; iletişim kurmak zorunda kaldıklarındaysa hep tartışıyorlardı. Arel, aynı sınıfta oldukları hâlde '*Çokılar*'ın üyesi değildi. Övünç, Çakıl ve Sufi, artık bu duruma alışmıştı. Ama IOgun Öğretmen her gün, sınıfın ayrı köşelerinde oturan ikizlere bakıp şaşırılmayı sürdürüyordu.

Övünç'ün ebeveynleri Esen ve Özgür Perkin, diş hekimiydi. Kendi kliniklerinde çalışıyorlardı ve kanal tedavisinin yanı sıra, en kötü ihtimalleri akıllarından hiç çıkarmama konusunda da çok başarılıydılar. (Bu aslında Esen Perkin'in başarısıydı ama hayat müşterekti.)

Övünç yedi yaşındayken bir dizideki tartışma sahnesine denk gelince, ruh dengesinin bozulacağından korkarak onu psikiyatra

götürmüşlerdi. Sonra sırasıyla, çok ödev verildiği için, bir kitapta 'külot' kelimesini okuduğu için, pastanede istediği dondurma kalmadığı için ruh sağlığının geri dönülemez şekilde hasar aldığından endişe etmişlerdi. Psikiyatr onlara, çocukların ruh sağlığının ıspanak yemeği olmadığını, o kadar çabuk bozulmayacağını; aksine, çocukların olaylara yetişkinlerden çok daha farklı şekilde baktığını anlatmaya çalışmıştı. Ama Perkinler sadece üç hafta sonra, Övünç 'o-ha' dediği için soluğu yine psikiyatrdaki almıştı.

Ayşe ve Alphan Mutlu, arkadaşlarının bu hâline anlam veremiyordu. Onlara, çocuklarını kusursuz yetiştirmeye çalışırken içine düştükleri endişe girdabı yüzünden ruh sağlıkları bozulursa Övünç'ün de etkileneceğini, artık biraz rahat davranmalarının zamanının geldiğini söylemişlerdi. Perkinler elbette ki çocuklarının klor dolu havuzlarda yüzmesine aldırmayan bir aileden öğüt alacak değildi. Yazın tamamını havuzlarda geçiren arkadaşlarının paylaşımlarına bakarken, oğullarının ruh sağlığının ne hâle geldiğini düşünmemeyi seçmişlerdi. İçinde 'lan' sözcüğünün geçtiği kitapları okumadıkları ve tartışan birilerinin olduğu dizileri açmadıkları sürece, işler büyük ölçüde yolundaydı.

Yirmi iki yaşındaki büyük oğulları Gurur, üç yıl önce İngiltere'de bir üniversiteye tam burslu olarak kabul edilmişti. Bunu bir eğitim fırsatından çok, rahat rahat çiçek desenli gömlek giyip istediği zaman çikolatalı fındık kreması yiyebileceği özgür bir hayat olarak görmesi şaşırtıcı değildi.

Özellikle ortaokul ve lise çağında annesi ergenlik problemleriyle ilgili o kadar çok kitap okumuş, o kadar çok video izlemiş, o kadar fazla kişinin tavsiyelerine uymuştu ki, Gurur bir gün

halıda yürüyen böceğe bakarak, “Ne şanslı!” demişti. “Kimse ona yürümesi ya da yürümemesi gerektiğini söylemiyor. Tüm günü halıda, balkonda ya da camda geçirebilir. Keşke böcek olsaydım.” Bu cümlesi, evin ilaçlanması ve kendisinin bir terapistte götürülmesiyle sonuçlanmıştı tabii ki.

Gurur, kardeşi gibi değildi. Canını sıkıan her konuda, anne babasıyla iletişim kurmaya çalışmıştı. Saatlerce konuşmalarına rağmen bir arpa boyu bile ilerleyemediklerini gördüğündeyse, “Belki de çocuk yapmak yerine oyun hamuru almalıydınız,” demişti. “Yoğurup istediğiniz şekle sokar ve sonsuza dek kitaplığın rafında saklardınız. Ama onda bile tamamen istediğiniz şekli almayabilirdi. Hamur sıcaktan eriyebilir, kuruduktan sonra yere düşüp kırılabilir, tozlanıp rengini kaybedebilir. Sahi... Benden ne istiyorsunuz?”

“Sadece mutlu olmanı...” demişti Özgür Perkin.

“Ben bir insanım. İnsanlar, kendi seçimleriyle mutlu olur.”

Gurur, sırt çantasıyla dünyayı dolaşmayı seçmekten mutluydu. (Okul kaydını şimdilik dondurmuştu.) Hostellerde kalıyor, birbirinden ilginç insanlarla tanışıyor, bir gün bir ülkede sokak lezzeti deneyip zehirlenirken, ertesi hafta başka bir ülkede köpek balıklarıyla yüzüyordu. Üstelik tüm bunlar için parayı, git-tiği yerlerde günlük işler yaparak kazanıyordu. Annesi, büyük oğlunun en güzel yıllarını heba ettiğini düşünüp paniklerken, babası da üniversiteye dönmemesi ya da iş bulamaması ihtimalleri yüzünden gergindi. Oysa Gurur, Perkin ailesinin en mutlu üyesiydi. Aynı şey, annesiyle babasının tüm ilgisinin üzerinde toplandığı Övünç için geçerli değildi.

BABAMLA ARAMDAKİ 6 Kişi

“Dünyadaki herkesle aramızda sadece altı kişi varmış,” dedi Çakıl. “İstediğimiz herkese en fazla altı adımda ulaşabiliriz! Buna ‘ayrımın altı derecesi’ diyorlar. Kitaplara, filmlere bile konu olmuş.”

Babamla Aramdaki 6 Kişi, hepsi kendi dünyalarında bambaşka problemler yaşayan bir arkadaş grubunun, kayıp pilot Barlas Irmak’ın ardından yaşadıkları aydınlanmayı anlatıyor. Tek yapmaları gereken, onları Barlas Irmak’a götürecek altı kişiyi bulmak.

Ve bu arayış, herkesin hayatını değiştirmek üzere...

ISBN: 978-605-285-957-5

9 786052 859575

tudem.com

tudemyayingrubu

